

skal ganske vist af egen lomme betale for alternativ behandling – men vel at mærke uden at de skal føle sig økonomisk straffet ved, at samfundet fratager dem deres sygedagpenge. Det er forslaget i sin enkelthed. Behandling, rejse og alle andre udgifter er patienternes, og det ved de godt. Det her er et spørgsmål om, hvor menneskelig vi som stat vil være i den her sammenhæng, for der er altså ikke tale om en udgift.

Jeg synes, at der er behov for, at vi tør erkende, at disse mennesker befinder sig i en meget svær situation og skal have al den respekt og forståelse, som vi fra samfundets side kan tilbyde. At fratage dem muligheden for at få deres sygedagpenge med til eksempelvis Kina er jo ikke udtryk for en sådan respekt og et sådant storsind, som jeg ville have syntes var flot af os danskere.

I gamle dage – og det er såmænd ikke så lang tid siden – var det utænkeligt, at kræftpatienter, som vores sundhedsvæsen ikke kunne hjælpe, stadig væk havde et spinkelt håb om helbredelse tilbage. Men det har de her mennesker, og det har de, fordi der er tale om en globaliseret verden, hvor landegrænser udviskes, og hvor disse mennesker altså finder håb. Jeg synes derfor, at det er vigtigt at understrege, at der er en hel del mennesker, der er kommet tilbage fra Kina og andre steder og har følt sig helbredt, har fået nogle rigtig gode ekstra leveår, og som synes, at de har været heldige. Den chance skal vi give så mange som overhovedet muligt. Under alle omstændigheder er vi altså nødt til at erkende, at selv et par ekstra leveår er en kæmpe gevinst for de her mennesker og især deres pårørende, og de er alle sammen voldsomt berørt. En omsorg fra vores side kunne betyde utrolig meget i den her sammenhæng. Jeg vil også med det samme sige, at jeg synes, det er forkert, at vi med den lovgivning, vi har, ikke har taget det hensyn, men det er jo også udtryk for, at ting udvikler sig, og det skal vi så forholde os til ved enhver lovgivning, vi står med.

Jeg vil også med det samme gøre opmærksom på, at Kræftens Bekæmpelse jo har tilkendegivet, at patienter, som for egen regning og risiko ønsker at søge behandling i udlandet, burde have ret til fortsat udbetaling af sygedagpenge. Det er altså folk, der er inde i den her sag, der siger fuldstændig det samme. Jeg synes godt, at vi kan aflive den store diskussion om, hvor mange det drejer sig om. Når vi skal gå tæt på, er det et sted mellem 40 og 80 mennesker om året. Det er der, vi ligger, og under alle omstæn-

digheder kan det altså ikke flytte noget som helst statsbudget.

Så i SF mener vi ikke, det kan være rimeligt, at borgerne skal føle sig straffet økonomisk, når de rent faktisk kæmper for deres liv og for at komme tilbage på det arbejdsmarked, vi alle priser så voldsomt. Jeg vil derfor godt sige, at et velfærdssamfund altså ikke må blive så barskt.

Kl. 16:41

Jeg vil afslutningsvis knytte nogle kommentarer til de bemærkninger, der er kommet undervejs, og jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg er skuffet over ministeren. Jeg syntes, at ministeren var ekstremt formel og en systemforkæmper af rang. Det er det, vi har oplevet fra ministerens side i dag. Ikke noget med at tage hensyn til det enkelte menneske i den her sammenhæng, det er noget, man kun bruger i reklamer, kan jeg forstå.

Venstres ordfører havde den samme attitude og forholdt sig end ikke til forslaget, men prøvede på at finde ud af, om vi andre havde forstået, hvordan lovgivningen er i dag, og jeg kan sige med det samme, at det har vi faktisk forstået. Det er bl.a. derfor, at vi har lavet et beslutningsforslag.

Socialdemokratiet har sagt, at de støtter det her forslag, og at det skal være lige for alle. Jeg synes, at det er flot og i orden, og jeg vil også sige, at jeg synes, at det er flot og i orden med den måde, som Det Radikale Venstre og Enhedslisten tackler det her på.

Til gengæld vil jeg ikke påstå, at jeg synes, det er flot og i orden med den måde, Dansk Folkeparti forholder sig til det her forslag på. Det, der jo har været rejst som et spørgsmål til DF mange gange, er: Hvorfor går man imod det her forslag? Og da de åbenbart ikke selv tør sige det, vil jeg godt sige det. DF går imod det her forslag, fordi det er SF, der har fremsat det. Så enkelt og kynisk kan det faktisk være, men det er måske også et af de største sygdomstegn ved det her parlament, det her Folketing. Derfor vil jeg sige, at når der ledes efter så utrolig mange forskellige argumenter til at sige nej som dem, repræsentanten fra DF er kommet med, så er man altså ret langt ude. Så er man derude, hvor det næsten har været umuligt at finde en god begrundelse.

Nu er vi jo ikke negative mennesker i SF, især ikke fordi det, vi foreslår, er gjort af hensyn til andre, og derfor kan jeg love repræsentanten for Dansk Folkeparti, at vi vil følge op på det her forslag. Vi vil gå i udvalget, og vi vil gøre alt, hvad vi overhovedet kan, for, at vi kan skrive en